

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Kole III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: sekr. sąd. Patrycja Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2022 roku w Kole

na rozprawie

sprawy z wniosku D. J.

z udziałem K. C.

o ustalenie kontaktów z małoletnią córką Z. K.

postanawia:

I. Ustalić, iż kontakty wnioskodawcy D. J. z małoletnią córką Z. K., ur. (...) w K., będą realizowane w trakcie odbywania przez wnioskodawcę kary pozbawienia wolności, raz na 2 miesiące w pierwszym tygodniu miesiąca w zakładzie karnym, w którym wnioskodawca będzie przebywał, przy czym kontakt będzie trwał co najmniej 30 minut

II. Zobowiązać wnioskodawcę do pokrycia kosztów związanych z realizacją kontaktów opisanych w punkcie I., w ciągu 10 dni od zrealizowania spotkania.

III. Zobowiązać uczestniczkę do ustalenia z wnioskodawcą oraz z zakładem karnym terminu każdorazowego kontaktu.

IV. Oddalić wniosek w pozostałym zakresie.

V. Ustalić, iż uczestnicy postępowania ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka

Sygnatura akt III Nsm 33/22

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – D. J. wniósł o ustalenie kontaktów z córką Z. K.. W uzasadnieniu podniósł, iż obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w N.. Przed osadzeniem miał kontakt z córką 2-3 razy w miesiącu, zazwyczaj w niedzielę. Pomimo tego, że jest pozbawiony wolności chce wiedzieć co dzieje się z jego córką i uczestniczyć w jej wychowaniu. Wnioskodawca próbował się dogadać z matką małoletniej K. C., lecz nie odbiera od niego telefonów ani nie odpisuje na jego listy. D. J. regularnie płaci alimenty w kwocie 300 zł. Koniec kary przypada na dzień 1.08.2023 r. i wnioskodawca nie chce, aby ten czas minął, wyrządzając szkodę w jego relacji z córką. Podkreślił, że jest możliwość kontaktu bezpiecznego i nie narażającego na koszty tj. poprzez komunikator S.. Wnioskodawca chciałby z tego skorzystać, lecz polubowne rozwiązanie tej kwestii z matką małoletniej okazało się niemożliwe.

W piśmie z dnia 10.03.2022 r. wnioskodawca podał, iż z komunikatora S., ma możliwość korzystania w godz. od 9.00 do 11.30 oraz od 13.30 do 16.00. Jednocześnie wyraził wolę, aby jego kontakty odbywały się 2 razy w miesiącu, z uwagi na ograniczoną możliwość korzystania z komunikatora w skali miesiąca.

Uczestniczka – K. C. wniosła o oddalenie wniosku podnosząc, iż na co dzień ma wiele obowiązków, zaś jej mąż pracę i nie widzi możliwości, aby pilnować komunikatora S. w godzinach, w których wnioskodawca ma możliwość korzystania z niego. Ponadto córka w dniu 1.05.2022 r. kończy rok i uczestniczka nie wie nawet, w jaki sposób miałyby w podanych przez D. J. godzinach utrzymać dziecko przed monitorem, tak by Z. była zainteresowana tym co się dzieje. K. C. podała, iż kiedy miała urodzić dziecko, wnioskodawca kazał jej wracać do matki, uważając, że nie dadzą sobie rady, a ze szpitala wraz z córką została odebrana przez matkę. Uczestniczka przyznała, że wnioskodawca miał kontakt z dzieckiem 2-3 razy w miesiącu, lecz przeważnie zamiast zajmować się córką wołał się z nią klócić bądź korzystał z telefonu. Jej zdaniem, wnioskodawcy nie zależy na relacjach z córką.

Na rozprawie w dniu 14.07.2022 r. wnioskodawca wniósł także o to, aby uczestniczka przyjeżdżała z dzieckiem do zakładu karnego jeden raz w miesiącu.

Sąd ustalił co następuje :

Małoletnia Z. K. (ur. (...)) jest dzieckiem D. J. i K. C.. Rodzice małoletniej pozostawali w nieformalnym związku od sierpnia 2020 r. do chwili jej narodzin, przy czym wówczas zamieszkiwali w wynajmowanym mieszkaniu. Związek zakończył się z powodu zdrady wnioskodawcy. Uczestniczka po urodzeniu córki zamieszkała z rodzicami. Wnioskodawca starał się utrzymywać kontakt z małoletnią. Od połowy czerwca 2021 r. wnioskodawca zaczął odbywać karę pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Wnioskodawca pracował w S.-G. w K. i od poniedziałku do piątku mógł wychodzić do pracy w zależności od wykonywanej zmiany w godzinach od 5.00 do 15.00 bądź od 13.00 do 23.00. Natomiast w sobotę D. J. mógł opuścić miejsce odbywania kary w godzinach od 8.00 do 12.00, zaś w niedzielę od 14.00 do 18.00. Wnioskodawca w związku z tym przyjeżdżał do córki co 2-3 tygodnie, z reguły na godzinę. W czasie spotkań razem z uczestniczką i córką chodzili na spacer, ale z reguły przebywali w domu. Po raz ostatni odwiedził córkę na początku września 2021 r.

Od dnia 20.09.2021 r. wnioskodawca przebywa w izolacji penitencjarnej, gdyż złamał warunki odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Aktualnie jest osadzony w Zakładzie Karnym w I.. Koniec kary przypada na dzień 23.11.2023 r. W placówce penitencjarnej istnieje możliwość kontaktowania się z bliskimi za pomocą komunikatora S., od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 14.20. Po otrzymaniu zgody indywidualnej istnieje możliwość komunikowania się po godzinie 15.00. Czas trwania rozmowy wynosi 20 minut. Częstotliwość rozmów jest określana przez Dyrektora, przy uwzględnieniu możliwości technicznych oraz, by nie naruszała praw innych osadzonych.

Przebywając w zakładzie karnym D. J. dzwonił i pisał listy do uczestniczki, w których prosił, żeby odbierała jego telefony, a ponadto pytał o sytuację małoletniej Z.. K. C. nie odbierała połączeń ani nie reagowała na listy.

Wnioskodawca poza córką Z. ma 7–letniego syna K., z którym nie utrzymuje kontaktów od kilku lat.

K. C. obecnie pozostaje w związku małżeńskim. Zamieszkuje wraz z córką u męża. Wobec rozpoczęcia nowego związku chce zerwać kontakt z byłym partnerem. Rodzice małoletniej Z. porozumieli się w sprawie alimentów, które wnioskodawca uiszcza dobrowolnie w kwocie po 300 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów: odpisu skróconego aktu urodzenia k.3, historii rachunku bankowego k.4-5, wydruków z systemu NOE-SAD k.9 i k.28, pisma Zakładu Karnego w I. z dnia 6.07.2022 r. k.36, a ponadto w oparciu o zeznania wnioskodawcy k.37-37v oraz zeznania uczestniczki k.37v.

Sąd zważył co następuje :

D. J. wnosił początkowo o ustalenie kontaktów z córką Z. za pośrednictwem komunikatora S., a następnie wniósł również o ustalenie kontaktów w zakładzie karnym.

Podstawę wniosku stanowi art. 113 § 1 kro, zgodnie z którym, niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Natomiast stosownie do art. 113 § 2 kro, kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Jak wynika zaś z art. 113¹ § 1 kro, jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Dobro dziecka jest zatem jedynym kryterium jakie winien brać pod uwagę sąd opiekuńczy oceniając zasadność wniosku. Treść tego pojęcia podlega każdorazowemu ustaleniu na tle konkretnej sprawy. W najprostszej postaci sprowadza się ono do zapewnienia dziecku właściwych warunków rozwoju i egzystencji materialnej. Przy ocenie dobra dziecka szczególną rolę odgrywają także uwarunkowania obiektywne takie jak wiek dziecka, wzajemny stosunek rodziców do siebie, do dziecka.

Zdaniem Sądu, w świetle zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przedmiotowy wniosek zasługiwał na częściowe uwzględnienie. Przede wszystkim Sąd ustalił, że kontakty D. J. z małoletnią córką będą realizowane w trakcie odbywania przez niego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Za ustaleniem takich kontaktów przemawia przede wszystkim okoliczność, iż D. J. przed osadzeniem w zakładzie karnym utrzymywał kontakt z córką. Odbywania kary pozbawienia wolności nie musi oznaczać zerwania osobistych relacji między osadzonym a jego bliskimi. Oczywiście, fakt, iż wnioskodawca trafił do zakładu karnego jest efektem jego nieodpowiedzialnego zachowania i naruszenia obowiązującego porządku prawnego. Z drugiej jednak strony, nieodpowiedzialne zachowania wykazuje również matka małoletniej, która nie zgadza się na kontakty córki z ojcem wyłącznie dlatego, iż obecnie jest w nowym związku i z tego powodu chce zerwać z nim wszelkie relacje. Realizowanie kontaktów w zakładzie karnym, zdaniem Sądu, nie wpłynie negatywnie na małoletnią Z., albowiem z racji wieku małoletnia nie będzie świadoma szczególnych warunków, w jakich będzie dochodzić do spotkań z ojcem. Ponadto istotne jest również to, że kontakty będą odbywały się przy udziale matki małoletniej.

Sąd nie wskazywał konkretnego zakładu karnego, w którym mają być realizowane kontakty, albowiem wnioskodawca podawał, że ma zostać przeniesiony do Zakładu Karnego w R., gdzie będzie odbywał terapię odwykową przeciwalkoholową.

Ustalając częstotliwość kontaktów raz na dwa miesiące Sąd miał na uwadze, że K. C. wraz z córką, bez względu na to czy wnioskodawca będzie przebywał w Zakładzie Karnym w I., czy też w Zakładzie Karnym w R., będzie musiała odbyć z dzieckiem podróż, która trwa ponad 2 godziny w jedną stronę. Wyjazd do zakładu karnego będzie więc praktycznie całodniową wyprawą, co siłą rzeczy będzie się wiązało z pewnym obciążeniem dla małoletniej i jej matki. Jednocześnie częstotliwość tych spotkań będzie wystarczająca dla podtrzymania relacji ojca z małoletnią, aby nie stał się on dla córki osobą zupełnie obcą, co i tak nie będzie łatwe skoro ostatni kontakt był we wrześniu ubiegłego roku. Ponadto, Sąd ustalił, iż każdorazowe spotkanie będzie trwało co najmniej 30 minut, kierując się z jednej strony stopniem rozwoju małoletniej, a także treścią art. 105a Kodeksu karnego wykonawczego, który stanowi, że widzenie trwa 60 minut.

Uczestniczka podnosiła, że małoletnia jest jeszcze za mała na realizację kontaktów z ojcem i nie zapamięta go. Takie podejście należy uznać za zupełnie niezrozumiałe. Trudno bowiem akceptować stanowisko, aby możliwość utrzymywania kontaktów z ojcem uzależniać od osiągnięcia przez dziecko określonego wieku. Ponadto takie stanowisko wydaje się nieszczerze, albowiem postępowanie uczestniczki wskazuje, iż matka małoletniej nie jest zainteresowana jakąkolwiek formą kontaktów. Najlepszym dowodem na to jest okoliczność, którą uczestniczka przyznała, że nie odbierała telefonów od D. J. i nie reagowała również na jego listy. Wątpliwości uczestniczki, na ile postawa wnioskodawcy wynika z jego rzeczywistych potrzeb, a na ile z faktu toczącego się postępowania i ukazania swojej osoby w pozytywnym świetle, nie mogły przesądzić o oddaleniu przedmiotowego wniosku. Póki

co, przedwczesnym jest bowiem ocenianie intencji wnioskodawcy, który przecież starał się utrzymywać kontakt z dzieckiem również przed osadzenie w zakładzie karnym.

Sąd zobowiązał wnioskodawcę do pokrycia kosztów związanych z realizacją kontaktów, co stanowiło usankcjonowanie składanych przez niego w toku postępowania deklaracji, a ponadto pozostaje w zgodzie z art. 582¹ § 2 pkt 1 kpc. Jak bowiem wynika z powołanego przepisu, Sąd opiekuńczy w celu zapewnienia wykonywania kontaktów może w szczególności: zobowiązać osobę uprawnioną do kontaktu z dzieckiem do pokrycia kosztów podróży i pobytu dziecka lub także osoby towarzyszącej dziecku, w tym kosztów powrotu do miejsca stałego pobytu.

Sąd nałożył na uczestniczkę obowiązek ustalenia z wnioskodawcą oraz z zakładem karnym terminu każdorazowego kontaktu. Zapis ten gwarantuje K. C. pewną swobodę w przygotowaniu spotkania, tak aby mogła dostosować wyjazd do swoich planów, stanu zdrowia dziecka, tym bardziej, iż jak sygnalizowano powyżej, każdorazowy wyjazd z uwagi na odległość od zakładu karnego wymaga zaangażowania określonych sił i środków.

Sąd oddalił wniosek o uregulowanie kontaktów wnioskodawcy z córką za pośrednictwem komunikatora S.. Małoletnia zaledwie miesiąc temu ukończyła pierwszy rok życia i zgodnie z oświadczeniem uczestniczki wypowiada dopiero pojedyncze słowa, nie jest więc w stanie nawiązać kontaktu werbalnego. Z racji wieku małej, trudno też oczekiwać, aby potrafiła przez dłuższy czas skupić swoją uwagę na takiej formie kontaktu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I – IV postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc.

Sędzia Agnieszka Pietruszka